

De veu en veu: obra poètica I (1960-1999)

Lluís Solà

Immòbils i presents maduren roges

Immòbils i presents maduren roges
les taronges suspeses dins l'instant,
i reposen les pedres escampades
i closes a l'espera dels camins,
i es medita la garsa sobre l'aigua.
També nosaltres som i ens reflectim
en l'aire verd, i meditem descalços
davant la xarxa en acabar el partit
incert, mentre s'enlaira la pilota
i roda dins el cel glaçat.

A Talteüll medita el front romput
de l'angoixa, i el talp rosega
l'amarga arrel de sempre. La tardor
ens ha sorprès amb aigües més feixugues
i grogues gorgues immòbils, i murs
vesprejants que es despullen i fulguren
i flueixen obscurs, i aurons com rius
que s'adormen encesos, miralls tàcits,
tot són miralls, i en flames el vaixell
sommàmbul que entre tants miralls navega.

Perquè nosaltres som en la mirada,
ens estimbem i som un signe, brusc,
i rodolem, ens engrunem tothora
per ser una mica més i retrobar
que mirem i que som. Atapeïda
damunt la terra i en l'aire la llum
branca i s'enclou, i una campana bruna
colga les ombres dins els cotxes buits,
i s'afanya el torrent pel clot abrupte,
avall, llepant els rocs i l'aire blau.